

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **JUDr. Ing. J. J., LL.M., Ph.D.**, zastoupen JUDr. Marií Nedvědovou, advokátkou se sídlem Jižní 1820/53, Česká Lípa, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 7. 2020, č. j. 6 A 35/2020 - 30,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal ochrany před nečinností žalovaného v souvislosti s insolvenčním řízením, s jehož vedením coby insolvenční dlužník nesouhlasí a považuje je za nezákonné a šikanózní. Namítal, že žalovaný je nečinný při vyřízení celkem čtyřiceti podání žalobce učiněných v průběhu roku 2019, které mají spojitost s tímto insolvenčním řízením.

[2] Městský soud usnesením ze dne 21. 5. 2020, č. j. 6 A 35/2020 - 26, část žaloby vyloučil k samostatnému projednání; jednalo se o část žaloby, v níž žalobce namítal nečinnost žalovaného ve věci žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve věci žádosti o odškodnění za nezákonné rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup podle zákona č. 82/1998 Sb., a ve věci odvolání žalobce proti rozhodnutí soudu coby povinného subjektu dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

[3] Ve zbývajících částech městský soud žalobu nyní napadeným usnesením odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V této části žalobce žalovanému vytýkal nečinnost ohledně podání učiněných žalobcem ve věci incidenčních sporů vedených u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, ve věci návrhu na zahájení kárného řízení či podnětu k prověření spáchání kárného provinění v žalobě označených soudců, ve věci podnětu k diagnostickému vyšetření v žalobě

označeného soudce a státního zástupce, ve věci podaných trestních oznámení, ve věci dohledu nad insolvenčním správcem, ve věci dohledu nad soudy a ve věci dohledu nad exekutory. Dle městského soudu v uvedených věcech neexistuje žádné správní řízení, v němž by se žalobce mohl domáhat vydání rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. V úvahu pak dle městského soudu nepřichází ani využití jiného žalobního typu v soudním řízení správním.

[4] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) prostřednictvím své zástupkyně, advokátky, kasační stížnost. Z jejího obsahu lze seznat, že stěžovatel se domáhá zrušení napadeného usnesení a požádal o osvobození od soudních poplatků. Ve zbytku je kasační stížnost v podstatě naprosto nesrozumitelná, byť sepsaná advokátkou coby právním profesionálem.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 7. 2020, č. j. 1 As 256/2020 - 19, stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků, neboť jeho podání vyhodnotil jako zjevně bezúspěšný návrh. Žádným návrhem učiněným ve správním soudnictví se totiž nelze domoci přezkumu úkonů či tvrzené nečinnosti v insolvenčním řízení, vyřízení trestního oznámení ani učinění úkonů při dohledu nad exekutory, státními zástupci či soudci (případně vynutit si jejich odborné diagnostické vyšetření). Tato skutečnost musí být zřejmá i stěžovateli, který dle vlastních tvrzení má odborné právnické vzdělání, *nota bene* pokud je v řízení o kasační stížnosti nadto ještě zastoupen advokátkou.

[6] Uvedeným usnesením soud zároveň vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Soud stěžovatele taktéž poučil, že nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti zastaví; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Toto usnesení bylo doručeno zástupkyni stěžovatele do datové schránky v pátek dne 31. 7. 2020. Lhůta tedy uplynula v pondělí dne 17. 8. 2020.

[7] Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že toto usnesení napadl stěžovatel ústavní stížností, která je vedena pod sp. zn. I. ÚS 2210/2020 a nebylo o ní doposud rozhodnuto. Soudní poplatek však ve stanovené lhůtě nezaplatil.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z dikce § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[9] Protože stěžovatel ani přes výzvu soudu a řádné poučení soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu